

bedt om hjælp til at øge sikkerheden i landet, så et mere normalt samfund langsomt kan bygges op.

Vi er som sagt nogle stykker, der spørger, hvor normalt og fredeligt et styre kan være i Afghanistan. Vi har en fornemmelse af, at landets omskiftelige og blodige historie ikke er en tilfældighed. Vi har læst os til, at befolkningen i Afghanistan har et særligt forhold til skydevåben og fejder.

Det skal imidlertid ikke afholde omverdenen fra at yde støtte til en afghansk regering, der beder omverdenen om hjælp. Naturligvis vil Danmarks bidrag være beskedent. Vi hjalp efter en beskeden målestok med til at fordrive Taleban, fordi denne totalitære og terroristiske islamisme udgør en meget bevidst trussel imod Vesten, herunder Danmark, og vi har således påtaget os en forpligtelse til også at yde et bidrag til at genopbygge det mishandlede land.

Vi har ikke mulighed for at bedømme, hvad der er behov for. Det må være afghanernes egen sag at sige, hvad de ønsker, og det må være de danske myndigheders sag at sige, hvad vi kan bidrage med. Vi har imidlertid tillid til, at det danske forsvar har basis for at udsende, hvad der er foreslået i dette beslutningsforslag.

Vi siger ja til at udsende det ønskede bidrag til NATO's sikkerhedsstyrke i Afghanistan.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Bare lige et enkelt spørgsmål, som jeg synes kunne være relevant at få Dansk Folkepartis kommentarer til. Det fremgår jo af bemærkningerne til forslaget, at ifølge forfatningsudkastet bliver Afghanistan en islamisk stat. Jeg går ud fra, at den indsats, der skal være, bl.a. skal være der for at skabe forudsætningerne for, at forfatningsudkastet kan træde i kraft, men den islamske stat bliver så etableret med Dansk Folkepartis støtte.

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Ja, hr. Søren Søndergaard, så frisisindede og så tålsumme er Dansk Folkeparti, at når afghanerne ønsker en islamisk stat, og det er det, folket ønsker, for det er et islamisk folk, så siger vi ja til det. Som bekendt står der også, og hr. Søren Søndergaard kan selvfølgelig sin lektie, i bemærkningerne, at det er en islamisk stat, der er

udtryk for den sekulære linje, som betyder, at sharialovene ikke er nævnt. Men jeg vil også sige, at sharia eller ikke sharia, det er afghanernes egen sag. Vi er i Dansk Folkeparti så tålsumme og så frisisindede, at vi ganske overlader det til afghanerne selv. Det håber jeg også hr. Søndergaard er.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Danmark har jo været med i Afghanistan i snart 2 år, først med specialstyrker i mange måneder, der var også andre hærenheder, bl.a. ingeniørsoldater, derude. Senere har vi deltaget med F-16-jagerfly i et års tid sammen med hollandske og norske jagerfly og ydet en god og nødvendig indsats. Under det meste af den 2-årsperiode har vi også haft forskellige stabsofficerer og stabsheder som en del af den internationale styrke i Afghanistan og især i og omkring Kabul.

Nu har NATO så bedt om en kommunikations- og en informationsenhed på ca. 40 mand, som skal være derude i 3 måneder i begyndelsen af det nye år, plus yderligere ca. 10 mand til de opgaver, som Venstres ordfører beskrev for lidt siden.

Vi finder, at NATO, som jo er bemyndiget af FN's Sikkerhedsråd, yder en nødvendig og en rigtig og en god indsats i Afghanistan, derfor kan vi fuldt og helt tilslutte os dette beslutningsforslag.

Villy Søvdal (SF):

Udgangspunktet for den her diskussion er jo den diskussion, vi havde under de korte bemærkninger, nemlig hvordan situationen i Afghanistan ser ud. Jeg synes, det må være meget modigt, hvad Venstres ordfører valgte, nemlig at sige, at det går godt i Afghanistan. Det er ikke just det indtryk, man får af de meldinger, der kommer rundt omkring fra. Tværtimod, og jeg synes, det bør give anledning til nogle overvejelser om krig som konfliktløsning ikke kun i forhold til diskussionen om Afghanistan, men også den forudgående diskussion om Irak.

Det, der ser ud til at være billedet, er, at krigsherrerne, som var allierede med besættelsesstyrkerne i sin tid, ser ud til at genvinde magten i øget grad rundt omkring i landet.

Det andet, der ser ud til at være et voldsomt behov for, er humanitær hjælp. Det er jo sådan, at fokus forlod Afghanistan, da Irakkriegen star-